

# Predikan

Julbön (4 advent) 2017, årg. 1

Psalmer: 737, 645, 116.

Pär-Magnus Möller

---

Vi behöver Gud. Vi har länge levt i någon slags pubertal tid då vi tänkt att vi skall frigöra oss från Gud, vi skall stå på egna ben, religiöst hokus pokus skall inte hindra vår utveckling som självständiga individer och som människosläkte – hela upplysningstiden har varit som en sådan gudsrevolutionär tid. Och det har varit gott och kanske nödvändigt. Det finns mycket underligheter i människors religiösa föreställningar som måste mogna bort, frigöras ifrån, dö bort – för att vi skall leva nära själva källan, själva livet, själva Gud. Ad fontes, var ju ett av Luthers ledord i sin reformation, tillbaka till källorna, bort från feltolkningar och mänskliga tillkortakommande – tillbaka till det rena evangeliet, till Gud.

Vi behöver Gud i denna tid – vi behöver återupptäcka honom som folk. En massa nya erfarenheter av Gud pockar på från alla världens håll – och den svagt religiöst likgiltige svensken vaknar plötsligt upp till en kakafoni om olika syn på vem Gud är – och många blir väldigt förvirrade. Det talas om Muharran, Ramadan och Chanukka och många andra religiösa högtider och många svenskar får upp ögonen för att vi också har en massa religiösa högtider... som vi kanske vet namnet på men inte vet vad de innehåller... skärtorsdag, askonsdag, pingst... vad handlar de om? De flesta har glömt.

I djupet av alla religioner ligger en berättelse om livet – en berättelse om vad livets grund är för något. Många religiösa berättelser utgår från någon vis man (nästan alltid en man) som gör en upptäckt i sitt liv och förändrar det. Han har ofta fått någon slags befallning av Gud om hur han skall leda en folkgrupp – ofta genom en lag och en livsstil. Därpå finns det en massa berättelser om eller skrifter av denna man som man sedan tolkar och försöker skapa en religion av.

Det finns traditioner inom den kristna tron som förhåller sig just så till Jesus också – det är ett lätt sätt att förhålla sig till tron, men jag tror inte det är ett bra sätt att tänka om Jesus.

Jesus är på något sätt annorlunda än många av alla dessa heliga män som skapar religioner. Jesus bröt med hela det traditionella tänkandet kring vad religion var. Han kritiserade de laglärdade som använde Guds ord för att binda människor i dåligt samvete, han kritiserade hela den väldiga tempelkulten för att den bara var

tomma ord, han kritiserade alla som försökte göra profit av människors tro och han vände den gamla bilden av Gud upp och ner... totalt.

Det är det vi firar denna helg som kommer – en Gud som ställer allt upp och ner.

Den Gud vi lär känna genom Jesus möter oss långt bortom maktens boningar. Det berättas om några dagar om män från fjärran länder som skulle besöka den nyfödde kungen och gjorde som man brukar göra – gå till slottet för att leta efter kungligheter. Men han fanns inte där. Han fanns bland dem som vi säger inte får plats i våra välbonade salonger; flyktingarna, missbrukarna, alla utanförsatta minoritetsgrupper – bland alla de som inte får plats - där fanns han i ett stall bland djuren. De första som besökte honom var inte statsmän och celebriteter utan några namnlösa hedrar som fick änglabesök.

Samtidigt var han ingen revolutionär som i största allmänhet ville omkullstörta samhället och riva alla samhällsstrukturer. Det var inte hans fokus – för han visste att skall man göra riktigt revolution fungerar inte vapen och störtade maktapparater. Den revolution han var ute efter var betydligt, betydligt mer grundläggande. Den handlade om förvandlade hjärtan och öppnade ögon, om utsträckta händer och att öva sig att ha fokus utanför sig själv – på medmänniskan.

Det han kommer att förvandla är alltså inte alla andra utan dig. För det är med dig det börjar.

Det blir inte fred i världen om det inte börjar med dig. Vi kan inte stoppa kommande naturkatastrofer om det inte börjar med dig. Vi kan inte skapa en humanitär flyktingpolitik om det inte börjar med dig, vi kan inte bygga ett gott samhälle om det inte börjar med dig. Så enkelt är det. Vi må krumbukta oss inför den kunskapen, men i slutändan är det så enkelt – hur har du annars tänkt att det skulle gå till?

Jesus har kommit för att rusta dig inför ditt uppdrag i världen – han kommer som din tjänare. Gud föds som din tjänare. Han vet att du inte är perfekt, han vet att du sitter fast i ditt egocentiska skådande, han vet att du ibland hatar och ljuger, förtalar och stjälar – han vet allt detta – därför kommer han med förlåtelse: Jag offerar mitt liv för att du skall förstå hur viktig du är för mig, säger han. Tjäna du din mänsklighet på samma sätt – förlåt, upprätta, ge nya chanser, ge åt den som ber dig, ge mer än den begär – så som jag ger dig – då skall du se hur

världen förvandlas. Hur revolutionen tar fart. Hur Guds rike börjar bli synligt i världen.

Vi behöver Gud för att denna förvandling skall ske – men vi behöver inte en Gud som håller oss tillbaka i allmän konservatism, morallära, i lagar och förordningar – ingen religion som diktteras av visa män med begränsade kunskaper om livet – vi behöver en Gud som delar våra liv, som lider med oss, som förlåter oss, som ger mod och kraft att låta oss utvecklas till den potential han har lagt i oss – en Gud som älskar oss i all vår kamp att bli lika honom – en Gud som vet vad det är att vara människa.

Och vi har det. Men Sveriges invånare har glömt det. Bakom kyrkans vita murar, bortom alla fördomar mot kyrkliga institutioner, bortom alla elriktade traditioner, rädsla och dumhet – finns det liv du längtar efter – finns den Gud du i hjärtat söker. han är nära – bara i vårt land har vi tusen års erfarenhet av honom. Han är grunden för mycket av det vi kallar gott i vårt samhälle.

Vi har i vår kristna tradition något att komma med som gör världen rik. Men det är du och jag som måste upptäcka det och leva det – vi är genom dopet kallade att göra den resan, att leva så att vi upptäcker mer om med av den gud som kommer till oss som medmänniska – så att vi skall förvandlas till dem han skapat oss att vara: ljus i en värld av mörker, hopp i en värld av hopplöshet, kärlek i en värld som närs av hat, själviskhet och girighet.

Vi behöver Gud – han är här – inte långt borta från någon enda av oss. Ha knackar på och vill födas i ditt hjärta. Har du plats... eller förvisar du bort honom? Valet är ditt – ditt ansvar – ditt liv – han väntar tills du är redo till ditt livs äventyr.